Napsal uživatel Karel Fred Vodňanský
Pondělí, 10 Červenec 2017 16:45

Hradecký Slunovrat je v lecčems jedinečný festival, ale jeho jedinečnost jej prozatím zahání na osamělý ostrůvek uprostřed pouště. Rozhodně svou dramaturgií nejde po vyšlapaných pěšinách a přesto nebo právě proto nalákal na přelom prázdnin do bílých stěn zdejšího zámku poměrně hojné diváctvo, kterému se dostalo domácí atmosféry. Dostalo se mu i mnohosti žánrů od rocku přes folk až po techno či (ne)vážnou muziku, avšak povětšinou hudby průměrné.

Festivalu v **Hradci nad Moravicí** nelze odepřít jedno velké plus – v nijak rozlehlém areálu **Bílé ho zámku**
se ani jedna ze tří hudebních scén vzájemně vůbec neruší. To však pořadatelé festivalu nevyužívají a hlavní dvě scény se vzájemně nepřekrývají ale pravidelně střídají, což vás sice nutí k pravidelnému pendlování, ale zato uslyšíte z hlavního programu všechno (žel i neuchopitelného speakera hlavních scén). Zcela na to pak doplácí jen
Open scéna
před hlavní bránou, jejíž protagonisté tak většinou vystupovali před poloprázdným hledištěm. Tedy hledištěm v obrazném slova smyslu, protože všude je posezení jen na trávě, popřípadě na kameném nádvoří.

Festival zahájila v pátek letos hojně protežovaná skupina **Houpací koně**, která však předvedla mdlý výkon plný nejistot a zaniklých slov. V podobném a ještě horším gardu pak žel pokračoval celý večer, za kterého úkrokem vystoupila jen stále jazzovější
Martina Trchová
a zpěv lidu
Čanki
. Jediným velkým zážitkem tak bylo vystoupení hlavní hvězdy festivalu skupiny
Priessnitz
, která i přes přívalový
Hidden cam, getting orgasm while boyfriend are slipping
déšť spustivší se s jejich prvními tóny, dokázala přilákat většinu posedávajících diváků. Začátek se nepovedl ani v sobotu, kdy hlavní scénu Pod Bílou věží otevřel
Archívny chlapec
a v podprůměrném výstupu jej podpořila i následující
Mucha
s kapelou – oběma dvěma velice slibným interpretům se vystoupení v Hradci opravdu

nevydařilo. Oproti tomu skupiny
Ille
a
Bratři Orffové
hrající s nimi na střídačku na nádvoří budou slyšitelnou výplní každého festivalu.

I když ono hraní na zámeckém nádvoří evidentně bylo za trest. I písničkářské trio v čele s **Vladimírem Mertou**
mělo velký problém utáhnout špatně ozvučitelné nádvoří. Jinak výborná
Katarzia
byla večer se svým bandem díky akustice nádvoří skoro neposlouchatelná. Dvě zlaté perly sobotního dne velice dobře nastartoval „předskokan“ v podobě de facto orchestru
Zvíře jménem podzim
. Zněli jako celek v hlasech i nástrojích a dokázali přenést svou mladickou energii plně i do publika. O to víc jsme si následně mohli užít výsostně hravé a vtahující
Jananas
i uhrančivé
Volosi
, plně překlenující most mezi vážnou hudbou a pařícím divákem. Možná to bylo i únavou, ale uzavírající
Terne Čhave
už podobnou jiskru vykřesat nedokázali.

Hradecký Slunovrat je v lecčems jedinečný festival a o jedinečnost by nám mělo jít především, avšak příliš mnoho jedinečností se v Hradci vzájemně krátí. Možná by stačilo mít nějakou jistotu uprostřed mnoha otevřených cest – průvodce který nic nenutí, ale dokáže promluvit a nabídnout z tak zajímavé nabídky hudebních lahůdek. Zatím to vypadá, že jen děláže děláže děláže, že se zajímá, že se dojímá... **Hradecký slunovrat**
30.6. a 1.7. 2017
Hradec nad Moravicí (Poznámka redakce: **Hradecký slunovrat - viděno dvěma**. Připravujeme i druhou reportáž od našeho redaktora Tomáše Hrubého.)